

Bir Gidişin Resmi

– Fasl-ı Hazân · 08 Eylül 2021

Oğlum uzun bir süredir görevi gereği Balıkesir'in Erdek ilçesinde yaşıyor, haliyle bizimde oralara gidip gelmelerimiz eksik olmuyordu. Yine yollardaydım, Rahmetli eşimi kaybettikten sonra ilk defa ve de tek başıma...

Pek keyifli olmasa da yolculuğum, içimde bir sevinç vardı. Çocuklarımı görüp onlarla güzel vakit geçireceğim için. Bursa'da az hasarlı bir trafik kazasına karışsam da neşemi bozmamaya çalışarak yoluma devam edip nihayet Erdek'e ulaştım.

Erdek'e her gelişimde olmazsa olmazlarım vardır. İlk günümüm başlangıcı kahvaltıdan sonra önceliğim, Adıyla müsemma tepedeki Seyit Gazi yatırını ziyaret etmek olur ve peşinden sahil boyu bir yürüyüş yapıp, kahvesini çok sevdiğim o çay bahçesinde kahvemi içerim. İlk günüm yine aynı şekilde keyifle başladı ve günüm de o keyifle son buldu...

İkinci gün kahvaltı esnasında gökyüzü kararmaya başladı. Cama birkaç yağmur damlası düştü hatta."Baba bu gün çıkma istersen " dedi oğlum. Ben de " a' evlat tuz değiliz ki eriyelim, merak etme sen " dedim ve kahvaltı bitiminde üzerimi giyinip dış kapıya yanaştım." Ben çıkıyorum var mı bir isteğiniz?"dedim. O ara oğlum "al baba ne olur ne olmaz " deyip elime bir şemsiye tutuşturdu.

Aheste adımlarla yürüyüşüme başladım. İlk etapta şemsiyeye ihtiyaç duymasam da nihayetinde şemsiyemi açmak zorunda kaldım. Bir gün önce kalabalık olan sahil bu gün sakin ve sessizdi. kafamda akıl almaz hayaller, kulaklarımda dalgaların melodisi, genzime dolan iyotlu deniz havası, dilimde eskilerden bir şarkı halimden memnun ne kadar yürüdüm bilmiyorum.

Bu memnun halime o kadar kaptırmışım ki kendimi; birden köpek sesleriyle irkildim! Olduğum yerde durup etrafa bakındım. Az ilerde, halk plajının denizle buluştuğu noktada bir köpek kalabalığı gözüme ilişti. Merakla birkaç adım daha yaklaştım. Bir de ne göreyim yedi sekiz köpek bir olmuş cinsini tam olarak bilmesem de bizim yörede fino dediğimiz bir köpeği sıkıştırmışlar, çeşitli hareketlerle onu taciz ediyorlar.

Fino; arka ayaklarının üzerinde sırtı denize dönük vücudunun bir bölümü sular içerisinde kâh dişlerini göstererek kâh hırlayıp, kah havlayarak kendisinden kat kat iri köpeklere karşı koymaya çalışıyordu. Birkaç gün önce okuyup bitirdiğim kitaptan bir bölümü canlı yaşıyordum adeta! Kaç dakika izledim bilmiyorum. Köpekler birer birer heveslerinden vazgeçip finonun yanından ayrıldılar, ama içlerinde en cüsseli olan siyah köpek hala finonun başında dikiliyordu.

Daha fazla dayanamayıp, hızlı adımlarla köpeklerin yanına yaklaştım. Siyah köpek beni görünce savaşa hazır bir pozisyon alsa da yerden taş alıyor gibi yapıp hoş deyince tabanları yağladı! Biz finoyla baş başa kaldık. Yaklaştım yanına, sudan çıkması için ne yaptysam fayda etmedi. Öylece duruyordu suyun içinde. Bilmem korkudan, bilmem üşüdüğünden tir tir titriyordu garibim.

Ayaklarımın ıslanmasına aldırış etmeden yaklaştım finoya. sakın sakın konuşarak sağ elimi karnının altından geçirip sudan çıkardım onu. Sonrada sol elimle sağ elime destek olup az ilerde ki bankın üzerine yavaşça bıraktım.

Boylu boyuna uzandı banka fino, hala titriyor ve hareket etmiyordu. Hava epeyce serinlemiş yağmur da hala devam ediyordu. Şemsiyemi onu yağmurdan koruyacak şekilde yerleştirip az ilerde ki markete koştum. bir rulo peçete ve yiyecek bir şeyler alıp hızla dönüm. Hala oradaydı ve aynı bıraktığım gibi yatıyordu...

O hengame içerisinde fark etmemişim, vücudunu kurularken göğüsleri dikkatimi çekti. Bir anneydi fino ve yavruları içindi bu mücadele. Ben onu hızla kurularken biraz kendisine gelmiş olmalı ki başını kaldırıp bana baktı... Aman Allah'ım!! o nasıl bir bakıştı ben bu güne kadar hiç bir canlıda böyle bir bakışa rastlamamıştım. Korku desem değil, minnet desem değil, sevgi desem değil işte öyle anlatılmaz bir bakıştı...

Bizim fino bi gayretle yerinden doğrulup, birkaç kez kokladığı yiyecekleri utana sıkıla yemeye başladı. İlk birkaç lokmadan sonra sanki bir yere yetişecekmiş de acelesi varmış gibi önüne koyduğum bütün yiyecekleri bitirdi. Ben ne yapacak diye merakla onu izliyordum ki iki üç adım attı ve dizimin üzerindeki elimi yaladı. Sevgiyle okşadım başını ben başını okşarken göz göze geldik yine! Ve o bakışlarını bana miras bırakarak banktan atlayıp sessizce yürüdü gitti.

'Nereden bilebilirdim ki Keyifle çıktığım bu yürüyüşünde bir ayrılıkla biteceğini'...

Arkasından güle güle Fino dedim!
Dalga seslerine karıştı senden önce gidenlerimin ayak sesleri!
Birkaç kez yaşamıştım bu duyguyu

ama senin gidişin bir başka acıttı içimi!...